

ud fra, at 300 Rd. vilde være et passende Beløb til hver Enkelt, og der altsaa, dersom det maatte befindes hensigtsmæssigt ogsaa at sætte enkelte Kunstnere istand til at rejse over til denne Udstilling, kun dertil vil udfordres et ubetydeligt Beløb, som vistnok uden Vanskelighed vil kunne afholdes af den nævnte Conto. — De to sidste Endringsforslag under Nr. 15 og 16 ere begge af en eensartet Vessaffenhed, idet de angaae Hovedreparationer ved Charlottenborg Slot og Palaiet i Kalleboderne. For begge Bygningers Vedkommende er der i den opførte Sum indbefattet et Beløb til uforudseete Udgifter, som er beregnet til 10 pCt. af det calculerede Beløb; da Thinget imidlertid allerede under Indenrigsministeriet har erkjendt, at det ikke anseer saadanne Beløb, der blive forlangte ud over Overflaget til uforudseete Udgifter, for hensigtsmæssige, har Udvalget foreslaaet, at Posten for den første Bygningens Vedkommende nedsættes med 78 Rd. 67 $\frac{1}{2}$ og for den andens med 263 Rd. 66 $\frac{1}{2}$, og jeg antager, at Thinget, da det foreliggende Tilfælde er af samme Vessaffenhed som det tidligere, ogsaa her vil fastholde denne Anskuffelse.

Tscherning: I den Afdeling, som nu behandles, foreligger der forskjellige Forslag, som hidrøre baade fra et Fleertal og et Mindretal i Udvalget. Det første af Fleertallets Forslag er det, som findes under Nr. 9, vedrørende Kunstmuseets Sculptursamling. Jeg er denne Gang saa heldig, at Fleertallet i Udvalget har deelt den Betragtningssmaade, som jeg i en Række af Aar har gjort gjældende, nemlig at man anvendte for stor en Sum paa denne Gjenstand og tog sibeordnede Hensyn mere til Personer end til Sagen. Den fremtræder nu igjen, og, som sagt, understøttet af Fleertallet, foreslaaes der en Nedsættelse af den forlangte Sum. Det forekommer os, at, naar vi paa den ene Side see hen til, at Staten i mange Retninger er nødt til at overtage ikke ubetydelige Udgifter, til hvis Dækning der overhovedet maa gjøres Anstrengelser, er det paa Lide, at man saavel med Hensyn til Summerne som hovedsagelig med Hensyn til den Retning, hvori Bevillingen gaaer, søger at indskrænke sig. Det er ogsaa min Betragtning, at vor hele

Samfundsudvikling viser sig for os saaledes at der er en Mangfoldighed af Brøst, som vi skulle see at afhjælpe, en Mangfoldighed af Trang, som vi maatte ønske ikke eksistere, og at det er en urigtig Retning at kræve Midler til en for vidt brevet Udvikling af disse Samlinger — dette er den Grund, der har ledet Fleertallet i det Hele, og navnlig mig, til at gjentage dette Forslag om en Nedsættelse af 1000 Rd. Hvad mig personlig angaaer, vilde jeg have foreslaaet, at der ikke mere gives nogen Bevilling i den Retning, at man blev staaende ved, hvad der var gjort, og ikke gjorde noget Mere; men jeg har sluttet mig til de øvrige Medlemmer, som danne Fleertallet, for at komme Saamanges Ansfer med Hensyn til denne Mand — thi det er jo denne Mand, vi her bestandigt tilbede — imøde, som det kun var muligt; det er for mig en Slags Afguderi, vi her drive, men, hvor man i den Retning er omgivet af Hedninger, er man nødt til ikke at nægte i det Mindste en Slags Anerkjendelse til denne Afgudsdyrkelse. — Der er dernæst Spørgsmaal om at bevilge et Honorar til en Amanuensis ved Kobberstiksamlingen, og det er begrundet derpaa, at man her ønsket, at denne Samling skulde ogsaa være tilgængelig om Aftenen, til hvilken Tid altsaa de Personer, som nu lønnes, for at forvalte Samlingen, ogsaa maatte være tilstede for at høre Publicum deres Tjeneste, naar det trængte dertil. Det gaaer her, som det gaaer overalt, saasnart de Personer, der ere lønede for en vis Bestilling, alvorligt skulle til at udføre Noget i den Retning, saa skulle de enten have en aparte Betaling eller en Person, som kan træde i deres Sted og udføre Arbejdet for dem. Saaledes gaaer det nu ogsaa her med denne Amanuensis; han skal træde istedetfor den vedkommende Bestyrer af Kobberstiksamlingen og vise den frem om Aftenen. Hvad iøvrigt denne Amanuensis angaaer, saa er han, saavidt jeg har forstaaet det, allerede tilstede, men han er ulønnet. Det er i det Hele en Methode, som ikke er saa sjelden her ved alle offentlige Anstalter, at der enten indfinder sig en Mand, som har lyst til at beskæftige sig med vedkommende Samling, og han faaer da under en eller anden Forevending Lov dertil, eller